

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

C. N. S. C.

Str. Stavropoleos nr. 6, Sector 3, București, România, CP 030084, CIF 20329980
Tel. +4 021 3104641 Fax. +4 021 3104642; +4 021 8900745, www.cnsc.ro

În conformitate cu prevederile art. 266 alin. (2) din OUG nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. ...

Data: ...

Prin contestația nr. ... înregistrată la Consiliu sub nr. ... S.C. ... S.R.L., cu sediul în municipiul ... județul ... înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului cu nr. ... având CUI RO ... a contestat documentația de atribuire, emisă în cadrul procedurii de atribuire, prin licitație deschisă, a contractului de achiziție publică de lucrări, având ca obiect „Creșterea mobilității transportului public prin reabilitarea traseului tramvaiului 102 cu lucrări vizând calea de rulare, stații cu peroane adaptate persoanelor cu dizabilități, material rulant, elemente de semnalizare și automatizare – etapa II: intersecție Republicii – bucla Vest”, cod CPV: 45234120-3 - Lucrări feroviare urbane (Rev.2), 45231400-9 - Lucrări de construcții de linii electrice (Rev.2), 45232000-2 - Lucrări auxiliare pentru conducte și cabluri (Rev.2), 45233000-9 - Lucrări de construcții, de fundație și de îmbrăcare a autostrăzilor și a drumurilor (Rev. 2), organizată de autoritatea contractantă ... cu sediul în ... județul ... și a solicitat, eliminarea clauzei 12.4 alin. 2 din formularul de contract aferent documentației de atribuire și implicit a obligației executantului de constituire la momentul semnării contractului a poliței de asigurare a finanțării proiectului în valoare de 60.211.357,92 lei.

În cadrul aceleiași proceduri de atribuire s-a depus contestația nr. ... transmisă prin fax, înregistrată la Consiliu sub nr. ... și retransmisă în original, înregistrată la Consiliu sub nr. 15332/13.05.2013, formulată de către S.C. ... (fostă) S.R.L., cu sediul în ... înregistrată la ... („...”), având adresa de corespondență în ... împotriva documentației de atribuire, respectiv a cerinței de la art. 12.4 alin.2 din formularul de contract și s-a

solicitat anularea clauzei 12.4 alin. 2 din formularul de contract publicat pe SEAP de autoritatea contractantă și continuarea procedurii.

În baza documentelor depuse de părți,
CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

DECIDE

Admite, în parte, contestațiile formulate de S.C. ... S.R.L., cu sediul în municipiul ... județul ... și de S.C. ... (fostă ...) S.R.L., cu sediul în ... având adresa de corespondență în ... în contradictoriu cu autoritatea contractantă ... cu sediul în ... județul ... și dispune modificarea, în termen de 10 zile, a documentației de atribuire prin eliminarea din clauza contractuală 14.2 alin. (2) din modelul de contract, a sintagmei „dintr-un instrument de asigurare constituit, la data încheierii contractului de lucrări, în favoarea ... în valoare de 60.211.357,92 lei, valabil pe toată durata contractului”, după care va continua procedura de atribuire.

Respinge ca nefondată solicitarea de eliminare în totalitate a clauzei contractuale 14.2 alin. (2) din modelul de contract.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 280 din O.U.G. nr. 34/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare.

MOTIVARE

Prin contestația nr. ... înregistrată la Consiliu sub nr. ... formulată de către S.C. ... S.R.L., în contradictoriu cu autoritatea contractantă ... împotriva documentației de atribuire, emisă în cadrul procedurii de atribuire prin „licitație deschisă” a contractului de achiziție publică de lucrări, având ca obiect „Creșterea mobilității transportului public prin reabilitarea traseului tramvaiului 102 cu lucrări vizând calea de rulare, stații cu peroane adaptate persoanelor cu dizabilități, material rulant, elemente de semnalizare și automatizare – etapa II: intersecție Republicii – bucla Vest”, cod CPV: 45234120-3 - Lucrări feroviare urbane (Rev.2), 45231400-9 - Lucrări de construcții de linii electrice (Rev.2), 45232000-2 - Lucrări auxiliare pentru conducte și cabluri (Rev.2), 45233000-9 - Lucrări de construcții, de fundație și de îmbrăcare a autostrăzilor și a drumurilor (Rev. 2), solicitându-se, eliminarea clauzei 12.4 alin. 2

din formularul de contract aferent documentației de atribuire și implicit a obligației executantului de constituire la momentul semnării contractului a poliței de asigurare a finanțării proiectului în valoare de 60.211.357,92 lei.

În cadrul aceleiași proceduri de atribuire s-a depus contestația nr. ... transmisă prin fax, înregistrată la Consiliu sub nr. ... și retransmisă în original, înregistrată la Consiliu sub nr. 15332/13.05.2013, formulată de către S.C. ... (fostă) S.R.L., împotriva documentației de atribuire, respectiv a cerinței de la art. 12.4 alin.2 din formularul de contract, solicitându-se, anularea clauzei 12.4 alin. 2 din formularul de contract publicat în SEAP de autoritatea contractantă și continuarea procedurii.

În vederea pronunțării unei soluții unitare, în temeiul prevederilor art. 273 alin. (1) din OUG nr. 34/2006, Consiliul a procedat la conexarea celor două contestații.

Contestatoarea, S.C. ... S.R.L., aduce la cunoștința Consiliului că actul pe care îl consideră nelegal și pe care îl contestă este cerința de la art. 12.4 alin.2 din formularul de contract publicat pe SEAP de autoritatea contractantă, ca parte a documentației achiziției publice, în data de „01.10.2013”, documentul fiind atașat în copie prezentei contestații, reprezentând Anexa nr.1, denumit în cele ce urmează „Contractul”.

Contestatoarea, S.C. ... S.R.L., apreciază că cerința art. 12.4 alin.2 din formularul de contract conform căreia „În caz de întârziere majoră a lucrărilor, din culpa exclusivă a executantului, care conduce la pierderea finanțării nerambursabile prin depășirea termenului de mai 2015 sau 2 luni înainte de termenul dat de AMPOR pentru depunerea ultimei cereri de rambursare, suma nerambursabilă din contractul de finanțare va fi suportată integral de executant, în principal, dintr-un instrument de asigurare constituit, la data încheierii contractului de lucrări, în favoarea ... în valoare de 60.211.357.,92 lei, valabil pe toată durata contractului”, este inadmisibilă, imposibil de executat deci anulabilă, abuzivă, inutilă și nelegală.

Față de acest aspect, contestatoarea S.C. ... S.R.L. consideră că autoritatea contractantă a stabilit în mod abuziv, disproporționat și ilegal obligația executantului de a constitui și prezenta la momentul semnării contractului a unei polițe de asigurare a finanțării Proiectului, apreciind că această obligație, în quantum de 60.211.357,92 lei, quantum care depășește inclusiv prețul ce urmează a fi încasat de către Executant prin execuția lucrărilor având în vedere că în cadrul licitației, prețul ofertat se va situa sub cel estimat, care la rândul-i conține și cheltuielile pentru diverse și neprevăzute în quantum de 1,451,276.92 lei, cheltuieli pe care executantul nu le va încasa, revine în fapt achizitorului.

Contestatoarea susține că autoritatea contractantă are obligația de a stabili programul anual al achizițiilor publice potrivit art. 4 din HG 925/2006 cu obligația de a pune obiectul contractului de achiziție publică în corespondență cu sistemul de grupare și codificare (CPV), astfel că din analiza codurilor CPV indicate în documentație, respectiv, 45234120-3 - Lucrări feroviare urbane; 45231400-9 - Lucrări de construcții de linii electrice; 45232000-2 - Lucrări auxiliare pentru conducte și cabluri, 45233000-9 - Lucrări de construcții, de fundație și de îmbrăcare a autostrăzilor și a drumurilor (Rev. 2), rezultă că autoritatea contractantă nu a stabilit prin obiectul contractului și achiziția de servicii de asigurare conform codurilor CPV din categoria 66510000-8 - Servicii de asigurare referitoare la Polița de asigurare a finanțării lucrării, ci doar execuție de lucrări, scopul procedurii de achiziție stabilit chiar de către autoritatea contractantă, conform art. 4 din HG nr. 925/2006, fiind de achiziție de lucrări de modernizare a infrastructurii de transport public.

În acest context, contestatoarea S.C. ... S.R.L., apreciază că, prin prevederile clauzei 12.4 alin. (2) din Formularul de contract, acest scop este deturnat de autoritatea contractantă adăugând scopului declarat prin Fișa de date și anume „Lucrări de modernizare a infrastructurii de transport public” și „Servicii de asigurare a finanțării” (cod CPV: 66510000-8 Servicii de asigurare).

Contestatoarea S.C. ... S.R.L. susține, de asemenea, că deturnarea scopului procedurii de achiziție este de natură a încălca principiul „eficienței utilizării fondurilor”, considerând că prin solicitarea de constituire la momentul semnării contractului a unui instrument de garantare „în valoare de 6.211.357,92 lei”, autoritatea contractantă a introdus și un element substanțial de destabilizare/influențare a raporturilor ce s-ar fi obținut între ofertanți dacă nu ar fi fost formulată această solicitare.

Contestatoarea S.C. ... S.R.L. susține că astfel, în loc să folosească sistemul de concurență liberă și al criteriilor economice pentru obținerea unui raport optim între calitate și preț pentru execuția de lucrări, deci obținerea de valoare pentru banii investiți, autoritatea contractantă deturnează acest raport, cu consecința încălcării obligațiilor asumate de aceasta prin cererea de finanțare. Astfel, contestatoarea apreciază că prețul final al ofertei care ar fi trebuit să reflecte costurile pe care le implică execuția efectivă a lucrărilor, a fost deturnat de către autoritatea contractantă și transformat în: „preț final ofertă = preț poliță de asigurare a finanțării + preț execuție lucrări”.

Pe de altă parte, contestatoarea S.C. ... S.R.L., apreciază că solicitarea autorității contractante, ca executantul să constituie o poliță de asigurare a finanțării Proiectului, contravine politicilor

Uniunii Europene și legislației naționale privind achizițiile publice, în sensul că, pe lângă principiul eficienței utilizării a fondurilor se încalcă și principiul proporționalității – conform căruia există un echilibru între cerințele autorității contractante, criteriul de atribuire a contractelor de achiziție publică (prețul cel mai scăzut pentru execuția de lucrări) și natura și gradul de complexitate a obiectului contractului (execuția de lucrări) și care nu permite autorității contractante să solicite executantului prezentarea ante factum de garanții în eventualitatea în care Beneficiarul pierde finanțarea.

Contestatoarea apreciază că solicitarea autorității contractante, ca executantul să constituie o poliță de asigurare a finanțării Proiectului, are caracteristicile unei clauze penale prin intermediul căreia aceasta aplică o sancțiune executantului înainte de a se fi îndeplinit condițiile de aplicare a acesteia.

Contestatoarea S.C. ... S.R.L susține că autoritatea contractantă nu poate aplica clauza penală înainte ca riscul să se nască, înainte ca executantul să înregistreze întârzieri, având în vedere că aceasta are caracter accesoriu, dat fiind că existența ei este justificată de existența unei obligații principale (cea a neînregistrării de întârzieri majore, deci a respectării termenului de finalizare a contractului) și intervine ca sancțiune pentru neexecutarea obligației principale, deci pentru nerespectarea termenului de finalizare a contractului, nerespectare care ar duce la pierderea finanțării.

Pe de altă parte, contestatoarea S.C. ... S.R.L susține că legiuitorul a stabilit în sarcina executantului și obligația de constituire a garanției de bună execuție conform art. 89 alin. (1) din HG nr.925/2006, al cărui unui scop este exact acela al „asigurării autorității contractante de îndeplinirea cantitativă, calitativă și în perioada convenită a contractului” deci asigurarea faptului că termenele de execuție vor fi respectate, că nu se va ajunge în situația fatidică a pierderii finanțării, autoritatea contractantă prevăzând această obligație legală în seama executantului prin clauza 13.1 din formularul de contract - Garanția de bună execuție a contractului - autoritatea contractantă asigurându-se că orice întârziere a executantului va fi drastic sancționată, cu penalități conform clauzei 12.1 și mergând până la rezilierea contractului conform clauzei 12.4. alin. (1) și (3) - Pact comisoriu, rezultând astfel, că au fost puse la dispoziția autorității contractante suficiente pârghii pentru disciplinarea executantului și pentru ca aceasta să se asigure că termenul de finalizare al contractului se va respecta și deci că nu se va ajunge în situația de a pierde finanțarea iar prevederile clauzei 14.4 alin. (2) devin practic inutile pentru autoritatea contractantă.

Contestatoarea S.C. ... S.R.L susține de asemenea că polița de asigurare a finanțării proiectului încalcă prevederile legale privind limitarea garanțiilor pe care autoritatea contractantă le poate solicita, având în vedere faptul că toate consecințele, urmările directe și indirecte ale neîndeplinirii de către executant a contractului în perioada convenită sunt asigurate prin garanția legală de bună execuție, inclusiv consecințele pierderii finanțării.

Contestatoarea S.C. ... S.R.L susține că pentru a se asigura de același lucru și anume, îndeplinirea cantitativă, calitativă și în perioada convenită a contractului, autoritatea contractantă a solicitat două garanții:

- garanția legală în cuantum de 10% din prețul contractului conform clauzei 13 din modelul de contract;

- garanție abuzivă în cuantum de 100% din prețul estimat, conform art. 12.4 alin. (2) din modelul de contract și apreciază că acest aspect, respectiv solicitarea în mod abuziv și ilegal privind constituirea a încă unei garanții (asigurarea a finanțării proiectului) a cărei valoare depășește prețul ofertat, preț ce urmează a fi încasat de către ofertant, este nepermis de prevederile legale ale art. 89 alin. (2) din HG nr. 925/2006.

Prin urmare, contestatoarea apreciază că „cele două garanții solicitate de autoritatea contractantă se suprapun fiind intrinsec legate întrucât «întârziere majoră a lucrărilor, din culpa exclusivă a executantului, care conduce la pierderea finanțării nerambursabile» = «neîndeplinirea de către acesta a contractului în perioada convenită»”.

Contestatoarea S.C. ... S.R.L prezintă „cuantumul abuzului pe care îl face autoritatea contractantă” și susține că pentru obținerea unui instrument de garantare în sumă de 60.211.357,92 lei - asigurarea finanțării proiectului, solicitantul (operatorul economic) este obligat să constituie o garanție la emitent (bancă, societate de asigurare) care să acopere atât suma garantată/asigurată pe perioada de derulare a contractului care este de 15 luni cât și comisioanele emitentului, în condițiile în care el însuși (executantul) urmează a încasa (pe parcursul aceleiași perioade) prețul ofertat care se va situa cu mult sub suma garantată.

Pe de altă parte, contestatoarea arată că în plus, autoritatea contractantă solicită constituirea încă a unei garanții de bună execuție a contractului care de asemenea va fi o sumă substanțială (10% din prețul ofertat) ce va trebui să fie în același mod garantată, iar în caz de întârzieri, ofertantul va trebui să plătească penalități de întârziere, riscând să îi fie reziliat contractul și să plătească și daune - interese.

Contestatoarea S.C. ... S.R.L susține, de asemenea, că prin introducerea de condiții împovărătoare, ca cea de obligare a

executantului la constituirea unei polițe de asigurare a finanțării proiectului, autoritatea contractantă descurajează în mod sistematic orice concurență lăsând deschisă calea doar ofertanților care dețin astfel de garanții (care să acopere 60.211.357.92 lei + comisioane de asigurare +10% din prețul ofertat) și sunt dispuși să le utilizeze pentru asigurarea autorității contractante.

Concluzionând, contestatoarea S.C. ... S.R.L, susține că solicitarea unor garanții ce se ridică la 110% din prețul estimat de proiectant pentru contractul respectiv de lucrări constituie o depășire a ceea ce este adecvat și necesar realizării scopului în sine al proceduri de achiziție publică: obținerea prețului cel mai scăzut din piață pentru achiziția de lucrări de modernizare a infrastructurii de transport fiind încălcate politicile Uniunii Europene, respectiv Curtea Europeană de Justiție care, prin hotărârile sale, a reținut că: „principiul proporționalității impune ca actele instituțiilor să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar în scopul realizării obiectivelor urmărite, înțelegându-se că, în cazul în care este posibilă o alegere între mai multe măsuri adecvate, trebuie să recurgă la cea mai puțin constrângătoare, iar inconveniențele cauzate nu trebuie să fie disproporționate în raport cu scopurile urmărite” (Hotărârea Curtii din 5 mai 1998, Național Farmers' Union și alții, C-157/96, Rec., p.I-2211, punctul 60).

În dovedirea susținerilor sale, S.C. ... S.R.L, a depus, la dosarul cauzei, în copie, un set de înscrisuri.

În susținerea contestației sale, contestatoarea, S.C. ... (fostă) S.R.L., invocă imposibilitatea îndeplinirii cerinței susținând că tipul de asigurare solicitat de autoritatea contractantă, respectiv o asigurare care să acopere riscul pierderii finanțării de către autoritatea contractantă, nu există pe piața asigurărilor din România și nici pe cea internațională.

Astfel, contestatoarea susține că are în acest sens, un răspuns de la brokerul său de asigurare, societatea ..., care activează atât în România, cât și pe piața internațională, care a interogat societățile de asigurare și a primit în unanimitate refuzul societăților de asigurare de a încheia un astfel de contract de asigurare, care se datorează faptului că probabilitatea ca riscul care ar trebui asigurat să se producă nu poate fi calculată, astfel încât societățile de asigurare nu acceptă asumarea unui astfel de risc.

Contestatoarea susține că din punct de vedere juridic, consecința imposibilității îndeplinirii acestei cerințe va fi aplicarea art. 1557 alin. 1 și 2 din Codul Civil.

Pe de altă parte, contestatoarea susține că „presupunând totuși că un asigurator ar accepta să încheie o asemenea poliță de asigurare, trebuie avut în vedere că va fi imposibil să fie încheiată așa cum cere autoritatea contractantă în art. 12.4 alin. (2)

respectiv „la data încheierii contractului”, pentru că orice poliță sau garanție ce trebuie emisă în baza unui contract se poate emite numai după ce acel contract este semnat și se poate prezenta asiguratorului sau băncii care abia din acel moment poate demara procedurile de emitere a acelor instrumente de asigurare/garanție”.

Contestatoarea mai arată că nicăieri în legislație nu se prevede posibilitatea solicitării unei garanții - fie ea și numită «instrument de asigurare» de tipul și valoarea celei solicitate de autoritatea contractantă prin art. 12.4 alin. 2 din Contract, legea română prevăzând obligația constructorului să garanteze atât execuția în bune condiții, cât și cu respectarea duratei de execuție prevăzută în contract, în forma garanției de bună execuție reglementată strict în HG nr. 925/2006 care limitează valoarea garanțiilor ce se vor solicita constructorului la 10% din valoarea contractului.

Contestatoarea supune atenției Consiliului minusurile grave ale acestei clauze contractuale, având în vedere că autoritatea contractantă nu specifică exact cine și în ce mod va determina așa numita culpa exclusivă a constructorului pentru nefinalizarea la termen a lucrurilor, înțelegând astfel, că autoritatea contractantă va decide asta și va cere încasarea poliței.

Contestatoarea apreciază, de asemenea, că cerința de la art. 12.4 alin. 2 din Contract este inutilă, apreciind că autoritatea contractantă are la îndemână suficiente pârghii pentru a se asigura că nu se va depăși acel termen.

În dovedirea susținerilor sale, S.C. ... (fostă) a depus, la dosarul cauzei, în copie, un set de înscrisuri.

Prin adresa nr. 8493/8350/8507/28.05.2013, înregistrată la Consiliu sub nr. 17446/28.05.2013, autoritatea contractantă a transmis dosarul achiziției publice și punctul său de vedere asupra contestațiilor ce fac obiectul cauzei, formulate de S.C. ... S.R.L și de S.C. ..., susținând respingerea acestora pentru motivele prezentate în continuare.

Referitor la susținerea contestatoarei S.C. ... că cerința inserată în Formularul de contract la art.12.4 alin.(2) este imposibil de îndeplinit întrucât nu se poate calcula riscul, autoritatea contractantă consideră că aceasta este nedovedită întrucât contestatoarea nu a prezentat corespondența cu brokerul de asigurări și neîntemeiată motivat de faptul că „riscul de întârziere prin depășirea termenului limită stabilit ca fiind 31 mai 2015, din vina exclusivă a constructorului poate fi evaluat de orice societate de asigurări având în vedere că sunt disponibile toate elementele certe necesare” și anume: „Durata de execuție a lucrărilor este indicată în documentația de atribuire, fiind de 15 luni; termenul peste care nu se poate întârzia este clar stipulat în documentația de

atribuire, și anume mai 2015; lucrările ce trebuiesc executate sunt clar detaliate în documentația de atribuire; ofertantul poate pune la dispoziția asigurătorului toate informațiile privind resursele alocate contractului”.

De asemenea, autoritatea contractantă susține că ofertantul poate pune la dispoziția asigurătorului toate informațiile legate de bonitatea financiară a firmei, de istoricul realizării altor contracte similare, de istoricul litigiilor privind contractele similare, riscul de întârziere „din vina exclusivă a constructorului” fiind în mod clar asociat numai capacității financiare a acestuia și modului de organizare a resurselor proprii în vederea executării contractului și nu are nici o legătură cu contractul de finanțare încheiat de municipalitate prin Programul Operațional Regional, astfel încât, orice societate de asigurare poate evalua în mod pertinent riscul și probabilitatea de apariție prin evaluarea comparativă a cerințelor documentației de atribuire cu elementele prezentate mai sus.

Cu privire la invocarea art. 1557 din Codul civil, autoritatea contractantă consideră că această dispoziție legală nu este incidentă speței, în contextul în care obligația constituirii poliței subzistă în sarcina operatorului economic declarat câștigător la data încheierii contractului de lucrări și nu ulterior intrării acestuia în vigoare. Autoritatea contractantă susține că această motivație este neîntemeiată și speculativă, contestatoarea extinzând propriile dificultăți în a obține această asigurare la nivelul întregii mase de potențiali ofertanți, posibili câștigători ai procedurii de achiziție.

Pe de altă parte, autoritatea contractantă consideră că până la momentul semnării contractului de lucrări de către ofertantul declarat câștigător, este timp suficient pentru orice asigurător pentru a intra în posesia tuturor informațiilor necesare de la ofertant și pentru a emite o poliță de asigurare a cărei validitate să fie condiționată de încheierea efectivă a contractului de lucrări.

Referitor la susținerile contestatoarei ... privind justificarea temeiniciei criticilor sale, prin asimilarea asigurării solicitate în categoria garanțiilor prevăzute de legislația de achiziții publice, autoritatea contractantă, invocând prevederile HG nr. 925/2006, susține că respectiva contestatoare asimilează în mod eronat asigurarea riscului de pierdere a finanțării cu o garanție de tipul celor descrise de către legislația națională de achiziții publice, cu scopul evident de a conduce la o concluzie falsă.

Autoritatea contractantă susține că în cazul contractelor tip FIDIC, asimilate deja în legislația națională pentru execuția lucrărilor pentru tipuri de proiecte finanțate prin POS Transporturi și POS Mediu, prin HG nr. 1405/2010, Ordinul ANRMAP nr. 138/2012, Ordinul ANRMAP nr. 335/2012, garanția de bună execuție (clauza 4.2 din condițiile generale ale contractului de lucrări) fiind diferită

de asigurarea de 100-110% din valoarea lucrării care trebuie încheiată de către executant și menținută până la recepția lucrărilor (conform clauzei 18.2 din condițiile generale ale contractului de lucrări), fiind evident că legiuitorul nu a considerat, precum contestatoarea, că o asigurare pe întreaga valoare a lucrărilor este asimilabilă garanției de bună execuție, ci a făcut deosebire între cele două, prevăzând coexistența clauzelor referitoare la garanția de buna execuție și la asigurarea totală a lucrărilor.

Autoritatea contractantă menționează faptul că folosirea modelelor de contract tip FIDIC nu este obligatorie decât pentru beneficiarii de finanțare prin programele POS Transporturi și POS Mediu, dar a făcut referire la actele legislative mai sus prezentate pentru de a demonstra că legiuitorul face diferența între garanția de bună execuție și asigurarea lucrărilor, în valoare de 100-110% și nu, așa cum susține contestatoarea că „nicăieri în legislație nu este prevăzută o garanție de tipul celei solicitate de autoritatea contractantă [...]”.

Cu privire la „minusurile grave ale unei astfel de clauze contractuale”, invocate de contestatoarea ..., autoritatea contractantă susține că aceste afirmații sunt lipsite de temei legal deoarece asigurarea verificării execuției corecte a lucrării se va realiza, conform prevederilor Legii nr.10/1995 privind calitate în construcții, prin dirigințele de specialitate.

Referitor la susținerile contestatoarei privind posibilitatea ca autoritatea contractantă să stabilească, în mod unilateral, culpa exclusivă a executantului și, pe cale de consecință, să încaseze polița, autoritatea contractantă apreciază că o asemenea afirmație se datorează necunoașterii procedurii de lucru a unei societăți de asigurare, fiind absurd să se ia în considerare afirmația că un asigurator va plăti o sumă maximă de 25 milioane lei la prima cerere a beneficiarului poliței, orice cerere de plată a unei polițe fiind analizată de către experții asiguratorului, care evaluează atât condițiile de activare a poliței, cât și cuantumul sumei de plată, dacă este cazul.

Contrar susținerii contestatoarei ..., autoritatea contractantă arată că scopul garanției de buna execuție, precum și al clauzelor de reziliere nu este același cu cel al asigurării solicitate, având în vedere, pe de o parte, faptul că, legiuitorul face diferența între garanția de bună execuție și asigurare iar, pe de altă parte, asigurarea solicitată permite autorității contractante, ca în cazul unui contractor culpabil, să acopere bugetul necesar finalizării lucrărilor, prin compensarea sumelor nerambursabile ce le va pierde.

Referitor la clauza 12.4 alin. 1 din contract - Pactul comisoriu, autoritatea contractantă susține că aceasta ne arată în ce condiții

poate rezilia contractul și apreciază că autoarea contestației în mod fals induce ideea controlului absolut al autorității contractante asupra desfășurării contractului, evitând exact situația probabilă a unui contractor culpabil care va respecta graficul de execuție până la jumătatea contractului, după care va începe să acumuleze întârzieri, din acel moment autoritatea contractantă nemaiavând practic nici o posibilitate să mai finalizeze proiectul dacă va rezilia contractul și va pierde cu siguranță finanțarea nerambursabilă, deoarece nu va mai avea la dispoziție timpul fizic necesar organizării unei noi proceduri de atribuire pentru finalizarea lucrărilor.

De asemenea, autoritatea contractantă susține că trebuie avut în vedere faptul că achizitorul este parte în două contracte: contractul de finanțare și contractul de lucrări, realizarea obiectului contractului de finanțare, respectiv implementarea proiectului pentru care se acordă finanțarea nerambursabilă depinzând într-o măsură considerabilă de îndeplinirea contractului de lucrări, astfel încât apreciază ca fiind legal și corect ca, în cazul aplicării unei corecții de 100% în cadrul primului contract, din culpa exclusivă a executantului, partener în cel de-al doilea contract, beneficiarul să aibă dreptul și posibilitatea de a recupera de la acesta întregul prejudiciu produs. Pe cale de consecință, autoritatea contractantă consideră utilă și pertinentă inserarea unei astfel de clauze în contractul de lucrări.

Față de cele mai sus invocate, autoritatea contractantă solicită respingerea contestației formulată de ..., ca nefondată.

În ceea ce privește contestația formulată de S.C. ... S.R.L, autoritatea contractantă susține, de asemenea, că aceasta este neîntemeiată.

Făcând referire la criticile contestatoarei privind clauzele contractuale, autoritatea contractantă susține că rolul instrumentului de asigurare nu este unul penalizator, ci reprezintă o cale mai rapidă de exercitare a dreptului de regres împotriva executantului culpabil, din a cărui vină exclusivă s-ar pierde finanțarea nerambursabilă având în vedere că „nu poate aștepta cu o arteră importantă blocată soluționarea unui eventual proces civil, în care să își exercite dreptul de regres”.

Autoritatea contractantă susține că, în fapt, a solicitat o asigurare a riscului de întârziere din vina exclusivă a constructorului - a cărui probabilitate de apariție depinde exclusiv de modul în care acesta organizează lucrările, de modul de gestiune a contractului și de capacitățile sale reale financiare și tehnice, respectiv din cauze externe care țin strict de natura fondurilor europene ce constituie cea mai mare parte a finanțării acestui proiect de investiții. Având în vedere că cea mai mare parte a finanțării se realizează din

fonduri europene, autoritatea contractantă susține că după data de 15 iulie 2015 nu se mai acceptă nici o cerere de plată din partea beneficiarilor de finanțare și arată că acest termen limită este impus prin mecanismul de funcționare al fondurilor europene pe întreg teritoriul UE, pentru toate fondurile aferente perioadei 2007-2013 și derivă din ceea ce în termeni consacrați este numită regula „n+2”. De asemenea, autoritatea contractantă susține că orice beneficiar de finanțare prin Programul Operațional Regional care nu implementează proiectul până la data de 15 iulie 2015, însemnând ca ultima cerere de plată însoțită de raportul final să fie depusă la autoritatea de management, pierde finanțarea respectivă, acest termen limită fiind cunoscut public atât prin Ghidul Solicitantului cât și prin media, fiind intens mediatizat în raport cu gradul redus de absorbție al fondurilor europene.

Pe de altă parte, autoritatea contractantă susține că, este posibil ca întârzierea constructorului chiar dacă este culpabilă, poate fi neintenționată, astfel că prin textul articolului 12.4 alin. 2 a prevăzut și cazul în care autoritatea de management a programului operațional regional hotărăște decalarea termenului de 15 iulie 2015: „sau două luni înainte de termenul dat de AM-POR pentru depunerea ultimei cereri de rambursare”.

Concluzionând, autoritatea contractantă susține că „singura motivație pentru care se solicită acest instrument de asigurare este de natură externă autorității contractante și are rolul de a proteja ... și locuitorii săi împotriva unui constructor culpabil, care întârzie finalizarea lucrărilor din vina sa exclusivă”.

Autoritatea contractantă susține că celelalte articole ale contractului reglementează cauzele penale și că acestea nu se suprapun peste clauza 12.4 alin. 2, care reprezintă un instrument de asigurare pentru a proteja interesele locuitorilor ... astfel încât, în cazul producerii evenimentului asigurat și anume „întârzierea mai mare de mai 2015 sau 2 luni înainte de termenul anunțat de AM-POR pentru depunerea ultimei cereri de rambursare” din vina exclusivă a executantului, să se poată reîntregi în termen relativ scurt bugetul municipalității astfel încât să se poată înapoia sumele solicitate de AM POR și să se poată finaliza lucrarea.

Autoritatea contractantă susține, de asemenea, că legislația în domeniul achizițiilor publice nu-i interzice solicitarea unui instrument de asigurare pentru un risc ce se poate produce numai din vina exclusivă a executantului, în unele contracte tip fiind prevăzută co-existența unui instrument de asigurare (în valoare de până la 110% din contract) cu garanțiile prevăzute de legislația de achiziții.

Referitor la clasificarea CPV, autoritatea contractantă susține că a indicat în mod corect toate codurile CPV aferente contractului

de execuție lucrări iar „instrumentul de asigurare solicitat face parte din categoria asigurărilor, care, în conformitate cu Ordinul 1568 din 2002 se includ în categoria cheltuielilor indirecte ale contractului de execuție lucrări”.

Referitor la costul asigurării care se regăsește în prețul total al ofertei, autoritatea contractantă susține că SC ... SRL încearcă să denatureze un aspect comercial evident într-un element „dezavantajos” pentru unii operatori economici și arată că „Prețul ofertei oricărui operator economic se compune din Cheltuieli directe + Cheltuieli indirecte + Profit = Cheltuieli cu materialele + Cheltuieli cu manopera + Cheltuieli cu taxele aferente manoperei + Cheltuieli cu transportul + Cheltuieli cu utilajele + Cheltuieli administrație + Cheltuieli organizare de șantier + Cheltuieli asigurari + Cheltuieli cu comisioanele bancare + cheltuieli cu autorizările + + Profit”.

Autoritatea contractanta susține că riscul producerii acestui eveniment poate fi, de exemplu, descris în clar printr-un act adițional la orice poliță de asigurare profesională pe care orice executant responsabil o deține și care este solicitată expres de contractele tip FIDIC.

Cu privire la ultimele trei motive invocate de SC ... SRL autoritatea contractantă solicită Consiliului să observe „ca și în cazul celei dintâi contestații, că operatorul economic încearcă să justifice temeinicia susținerilor sale prin asimilarea eronată a asigurării solicitate în categoria garanțiilor prevăzute de legislația de achiziții publice, învederând în acest sens prevederile HG nr. 925/2006 și ale unor acte normative emise de Ministerul Transporturilor, Ministerul Mediului și ANRMAR referitoare la contractele tip FIDIC”.

Autoritatea contractantă susține că pentru demonstrarea caracterului nefondat al acestor motive reiterează susținerile sale, subliniind, în principal, următoarele aspecte: prin art. 12.4 alin (2) nu este solicitată o garanție suplimentară ci, s-a nominalizat cel mai mare risc avut în vedere în derularea contractului, pentru ... și locuitorii acestuia, dintre cele prevăzute cu caracter general la art. 20.1; referitor la contractele tip FIDIC, asimilate deja în legislația națională pentru execuția lucrărilor pentru tipuri de proiecte finanțate prin POS Transporturi și POS Mediu, garanția de bună execuție (clauza 4.2 din condițiile generale ale contractului de lucrări) este diferită de asigurarea de 100-110% din valoarea lucrării care trebuie încheiată de către executant și menținută până la recepția lucrărilor (conform clauzei 18.2 din condițiile generale ale contractului de lucrări).

Cu privire la încălcarea principiului proporționalității, autoritatea contractantă apreciază ca netemeinică întreaga

argumentație a contestatoarei SC ... SRL și susține că valoarea maximă stabilită pentru asigurare este exact suma estimată a contractului, în estimarea costului asigurării contestatoarea speculând fără a cunoaște modul de constituire a bugetului. Astfel, autoritatea contractantă susține că „costul acestei asigurări a fost inclus în estimarea de costuri realizată la nivelul proiectului tehnic, alocându-se maximul prevăzut de diversele standarde de cost pentru cheltuielile indirecte, și anume 10% în valoarea cheltuielilor directe”, având în vedere prevederile Ghidului privind elaborarea devizelor la nivel de categorii de lucrări și obiecte de construcții pentru investiții realizate din fonduri publice, indicativ P 91/1- 02, conform căruia costurile cu asigurările sunt incluse în categoria cheltuielilor indirecte.

Față de cele prezentate și constatând caracterul nefondat al motivelor invocate de SC ... SRL, autoritatea contractantă solicită respingerea contestației pe cale de consecință.

Prin adresa nr. ... transmisă pe e-mail înregistrată la Consiliu sub nr. 18459/05.06.2013, S.C. ... S.R.L., a formulat „Concluzii scrise” ca urmare a punctului de vedere al autorității contractante pe care aceasta l-a transmis contestatoarei prin e-mail și fax la data de 28.05.2013 și prin poștă în data de 03.06.2013 „fără a fi însoțit de înscrisurile pe care menționează că le transmite în dovedire” la pagina 2 din acesta.

Contestatoarea S.C. ... S.R.L. apreciază că afirmația autorității contractante (pag. 12 din Punctul de vedere) cu privire la faptul că „singura motivație pentru care se solicită acest instrument de asigurare este de natură externă autorității contractante” este falsă, întrucât nu există o astfel de obligație, nici AM POR și nici UE nu au obligat-o să formuleze clauza contractuală 12.4 alin. (2), ci aceasta a ales să o introducă pentru a-și asigura riscurile unui MANAGEMENT DEFECTUOS al Proiectului și a masca cheltuielile neeligibile pentru asigurarea suplimentară în caz de pierdere a finanțării europene.

Contestatoarea apreciază că autoritatea contractantă încearcă să creeze impresia greșită că pierderea finanțării europene depinde exclusiv de executantul de lucrări și că în final doar acesta va fi vinovat de un asemenea rezultat, întrucât acesta este cel care va stabili „modul în care acesta organizează lucrările, modul de gestiune a contractului” și susține că prin clauza contractuală 12.4 alin. (2) autoritatea contractantă dovedește o neîncredere ridicată în propria capacitate de a asigura MANAGEMENTUL unui proiect finanțat din fonduri europene, intenționând să-și asigure această neîncredere printr-o POLIȚĂ DE ASIGURARE împovărătoare impusă executantului de lucrări.

Contestatoarea apreciază că se încalcă principiul proporționalității, autoritatea contractantă, prin clauza 12.4 alin. (2) din Contractul de execuție a lucrărilor depășind limitele a ceea ce este adecvat pentru Contractul de execuție de lucrări (conform FIDIC), recurgând la o măsură constrângătoare pentru executant, doar pentru a-și acoperi refuzul îndeplinirii propriei sale obligații, aceea de asigurare a managementului proiectului.

În continuare, contestatoarea S.C. ... S.R.L. apreciază quantumul instrumentului de asigurare ca fiind unul nejustificat de mare și susține că în situația ipotetică în care eșuează tratativele AM POR și Statului Român cu Comisia Europeană privind prelungirea termenului de implementare a Programelor operaționale până la 31 decembrie 2016, autoritatea contractantă riscă „din vina exclusivă a executantului”, cel mult să piardă finanțarea aferentă ultimei cereri de rambursare, dar în nici un caz întreaga finanțare, astfel că „nu se justifică nicidecum quantumul de 60.211.357,92 lei al instrumentului de garantare solicitat de către autoritatea contractantă prin clauza contractuală 12.4 alin (2)”.

Pe de altă parte, contestatoarea susține că „Nici dacă ar pierde întreaga finanțare (aspect imposibil exclusiv datorită întâzierii executantului), nu se justifică quantumul de 60.211.357,92 lei al instrumentului de garantare solicitat de către autoritatea contractantă prin clauza contractuală 12.4 alin (2), întrucât această sumă reprezintă valoarea estimată a contractului și este diferită de sumele nerambursabile acordate de către Finanțator, asistență financiară nerambursabilă de care beneficiază ... în cadrul acestui proiect fiind de 46.310.253,31 lei, rezultând astfel o diferență de 13.901.000,00 lei pe care autoritatea contractantă îi solicită în quantumul instrumentului de garantare în mod nejustificat. În acest context, contestatoarea susține că autoritatea contractantă va beneficia de o asistență financiară nerambursabilă în valoare de 46.310.253,31 lei, fiind evident faptul că aceasta este suma ce urmează a se remite AM POR din instrumentul de asigurare”.

Referitor la nerespectarea obligației privind stabilirea obiectului contractului de achiziție publică în corespondență cu sistemul de grupare și codificare utilizat în vocabularul comun al achizițiilor publice (CPV), contestatoarea apreciază că replica autorității contractante referitoare la faptul că argumentele invocate de subscrisa ar fi condus la "inclusiunea întregului nomenclator CPV" în Fișa de date constituie o interpretare tendențioasă și o dovadă a necunoașterii legislației în vigoare. Contestatoarea susține că se impunea inclusiv corelarea procedurii cu codul CPV: 66510000-8 Servicii de asigurare, aferent serviciilor de asigurări pe care dorește să le achiziționeze și să specifice în anunțul de participare și achiziția de servicii de asigurare pentru riscul pierderii finanțării

Proiectului, rezultând că asigurarea finanțării Proiectului nu se înscrie în obiectul contractului de lucrări, aceasta fiind obligația și necesitatea autorității contractante, fiind adiacentă execuției lucrărilor.

Contestatoarea învederează faptul că, prevederile clauzei 12.4. alin. (2) din Contract nu se suprapun peste cele ale art. 20.1, așa cum încearcă să sugereze autoritatea contractantă și prezintă argumentele sale privind acest aspect.

Contestatoarea susține în continuare că această „clauză contractuală 12.4 alin. (2) reprezintă o garanție de bună execuție” și susține că afirmația autorității contractante (pag. 6, 7 și 15 din Punctul său de vedere) de neîncadrare a clauzei 12.2 alin. (2) în prevederile art. 89 din HG 925/2006, este greșită, având în vedere că prevederile art. 90 din HG 925/2006 conform cărora „garanția de bună execuție se constituie printr-un instrument de garantare emis în condițiile legii de o societate bancară sau de o societate de asigurări”.

Contestatoarea reiterează susținerile sale cu privire la faptul că respectiva clauza contractuală 12.4 alin. (2) reprezintă o clauză penală.

Pentru motivele invocate în contestația depusă precum și în prezenta, contestatoarea S.C. ... S.R.L. solicită Consiliu să admită contestația depusă.

În dovedirea susținerilor sale, S.C. ... S.R.L, a depus, la dosarul cauzei, în copie, Anexa 1 - Hotărârea nr. 404 din 31.10.2012 a Consiliului local ...

Din documentele depuse de părți la dosarul cauzei, Consiliul reține următoarele:

Autoritatea contractantă, ... a inițiat procedura de atribuire prin „licitație deschisă” a contractului de achiziție publică de lucrări, având ca obiect „Creșterea mobilității transportului public prin reabilitarea traseului tramvaiului 102 cu lucrări vizând calea de rulare, stații cu peroane adaptate persoanelor cu dizabilități, material rulant, elemente de semnalizare și automatizare – etapa II: intersecție Republicii – bucla Vest”, cod CPV: 45234120-3 - Lucrări feroviare urbane (Rev.2); 45231400-9 - Lucrări de construcții de linii electrice (Rev.2); 45232000-2 - Lucrări auxiliare pentru conducte și cabluri (Rev.2), 45233000-9 - Lucrări de construcții, de fundație și de îmbrăcare a autostrăzilor și a drumurilor (Rev. 2), prin publicarea în SEAP a invitației de participare nr. ... stabilind data limită de deschidere a ofertelor la 02.07.2013, criteriul de atribuire „prețul cel mai scăzut” și o valoare estimată fără TVA de 60.211.357,92 lei.

Întrucât, din conținutul celor două contestații rezultă că acestea sunt îndreptate împotriva aceleiași clauze contractuale,

respectiv pct. 12.4 alin. (2) din formulatul de contract și au același obiect, Consiliul va proceda la analiza unitară a celor două contestații.

Din conținutul modelului de formular de contract aferent prezentei proceduri rezultă că la capitolul 12 - Sancțiuni pentru neîndeplinirea culpabilă a obligațiilor, pct. 12.4 - Pact comisoriu, alin. (2), autoritatea contractantă a stabilit că „În caz de întârziere majoră a lucrărilor, din culpa exclusivă a executantului, care conduce la pierderea finanțării nerambursabile prin depășirea termenului de mai 2015 sau 2 luni înainte de termenul dat de AMPOR pentru depunerea ultimei cereri de rambursare, suma nerambursabilă din contractul de finanțare va fi suportată integral de executant, în principal, dintr-un instrument de asigurare constituit, la data încheierii contractului de lucrări, în favoarea ... în valoare de 60.211.357,92 lei, valabil pe toată durata contractului”.

Procedând la verificarea legalității introducerii acestei clauze în modelul de contract ce urmează a fi încheiat, Consiliul constată că, cele două contestații sunt în parte întemeiate.

Astfel, contractul de lucrări ce urmează a fi atribuit prin prezenta procedură de atribuire va fi finanțat, conform pct. III.1.2 din anunțul de participare și potrivit „Notei privind determinarea valorii estimate a contractului de lucrări”, înregistrată sub nr. AP 357/15.04.2013, din bugetul local și asistență financiară nerambursabilă din cadrul Programului Operațional Regional 2007-2013, Axa prioritară 1- Sprijinirea dezvoltării durabile a orașelor - poli urbani de creștere domeniul: Poli de creștere”, program care stabilește că după data de 15 mai 2015, toate contractele de finanțare încetează și nu se mai pot primi cereri de rambursare. În aceste condiții, clauza contractuală în discuție este justificată de faptul că, în cazul în care lucrările nu pot fi finalizate înainte de acest termen din vina exclusivă a executantului, autoritatea contractantă, potrivit clauzei 12.4 (1) din contract, va fi pusă în situația de a rezilia contractul dar și de a pierde partea din finanțarea nerambursabilă rămasă de executat, întrucât nu va mai avea la dispoziție timpul fizic necesar pentru organizarea unei noi proceduri de atribuire pentru finalizarea lucrărilor, astfel că, sub acest aspect criticile celor două contestații apar ca fiind neîntemeiate.

Pe de altă parte, stabilirea de către autoritatea contractantă, că acest risc trebuie acoperit printr-un „instrument de asigurare constituit, la data încheierii contractului de lucrări, în favoarea ... în valoare de 60.211.357,92 lei, valabil pe toată durata contractului”, apare ca fiind în mod evident restrictivă și disproporționată.

Astfel, în primul rând, valoarea stabilită de autoritatea contractantă în cuantum de 60.211.357 lei, ce reprezintă de fapt

valoarea estimată a contractului ce urmează a fi atribuit, depășește în mod cert valoarea ce va fi oferită de operatorul economic ce va fi declarat câștigător, acesta fiind astfel obligat la constituirea unei „garanții” mai mare decât prețul pe care îl ofertează, ceea ce ar putea conduce la situația ipotetică în care, operatorul economic declarat câștigător care nu poate finaliza lucrările dar a realizat jumătate din acestea, va fi obligat la plata aferentă valorii estimate a întregului contract. De altfel, nu se poate cunoaște la acest moment care va fi valoarea lucrărilor rămase de executat prin urmare nici valoarea finanțării nerambursabile generată de această situație ipotetică.

În al doilea rând, instrumentul stabilit de autoritatea contractantă pentru asigurarea împotriva apariției riscului pierderii finanțării, respectiv „instrument de asigurare”, nu este unul prevăzut de OUG nr. 34/2006, iar în speță, sursele de finanțare nu sunt exclusiv nerambursabile, întrucât, așa cum s-a reținut anterior, contractul este finanțat și din surse bugetare proprii, astfel încât afirmațiile autorității contractante nu sunt susținute de propriile documente, ceea ce face dovada încălcării principiului proporționalității, prevăzut de art. 2 alin. (2) lit. d) din ordonanța evocată.

Pe de altă parte, legiuitorul, prin intermediul art. 89 alin. (2) din HG nr. 925/2006 a stabilit reguli referitoare la garanția de bună execuție, respectiv „Autoritatea contractantă are obligația de a stabili în documentația de atribuire modalitatea de constituire a garanției de bună execuție, precum și cuantumul acesteia, care însă nu trebuie să depășească 10% din prețul contractului, fără TVA”.

De altfel, în acest sens, autoritatea contractantă a prevăzut în modelul de contract un capitol distinct, respectiv cap. 13, intitulat „Garanția de bună execuție a contractului”, destinat „acoperirii eventualelor prejudicii suferite de achizitor în executarea prezentului contract, inclusiv în perioada de garanție a lucrărilor ce fac obiectul contractului, precum și în cazul prejudiciilor produse în realizarea obiectului contractului, din vina executantului, ori alte situații prevăzute de lege. În cazul în care prejudiciul produs achizitorului este mai mare decât cuantumul garanției de bună execuție, executantul este obligat să-l despăgubească pe achizitor integral și întocmai.”

Susținerile autorității contractante referitoare la art. 18.2 din Condițiile contractuale ale Federației Internaționale a Inginerilor Consultanți în Domeniul Construcțiilor (FIDIC), nu pot fi reținute de Consiliu întrucât textul mai sus invocat este de strictă aplicare, referindu-se la lucrări executate și utilaje ale antreprenorului și nu la lucrări care nu au fost executate în cadrul termenului contractual și pentru care așa cum s-a reținut anterior, devine incidentă

garanția de bună execuție, teza finală „În cazul în care prejudiciul produs achizitorului este mai mare decât cuantumul garanției de bună execuție, executantul este obligat să-l despăgubească pe achizitor integral și întocmai”.

Având în vedere cele reținute, Consiliul constată că aspectele criticate referitoare la clauza contractuală 14.2 alin. (2) din modelul de contract, sunt întemeiate doar în ceea ce privește stabilirea instrumentului de acoperire a riscului pierderii finanțării și a valorii stabilite pentru acesta.

Susținerile contestatoarelor referitoare la nespecificarea în mod exact a modului de determinare a așa-numitei culpe exclusive, urmează să fie respinse ca neîntemeiate, motivat de faptul că în contextul celor constatate anterior referitor la clauza contractuală criticată, stabilirea existenței unei „vine exclusive a executantului”, urmează să se facă potrivit dreptului comun, în corelare cu teza finală a alin. (3) al art. 13 din modelul de contract.

În raport de cele reținute, în temeiul prevederilor art. 278 alin. (2), (4) și (6) din OUG nr. 34/2006, Consiliul va admite în parte contestațiile formulate de S.C. ... (fostă) S.R.L. și de SC ... SRL, va dispune modificarea documentației de atribuire, în termen de 10 zile, prin eliminarea din clauza contractuală 14.2 alin. (2) a frazei finale „în principal, dintr-un instrument de asigurare constituit, la data încheierii contractului de lucrări, în favoarea ... în valoare de 60.211.357,92 lei, valabil pe toată durata contractului”, după care va continua procedura de atribuire și va respinge ca nefondată solicitarea de eliminare în totalitate a clauzei contractuale 14.2 alin. (2) din modelul de contract.

PREȘEDINTE COMPLET

...

MEMBRU COMPLET

...

...

MEMBRU COMPLET

Redactată în 5 exemplare originale, conține 20 pagini.